

2 2008

YLÄSÄLI

Tervehdys Tukholman Suomalaiselta Adventtiseurakunnalta

*Kun Jumala
näin pukee
kedon
ruohon...
niin tottahan
hän teistä
huolehtii...
Älkää siis
murehtiko...
Älkää siis
huolehtiko...*

N:o 2 - 2008

YLÄSALI

Tukholman suomalaisen adventtiseurakunnan uutis- ja yhteyslehti

Lähetetään maksutta suomenkielisille seurakuntalaisille ja muille sanomasta kiinnostuneille Ruotsissa ja tilauksesta ulkomaille

Osoite:

YLÄSALI-lehti
Olof Palmes gata 25 3 tr
111 22 Stockholm

Sähköposti:

falcoprofil@bredband.net

Puhelin:

08-21 66 74

Pankkiyhteys:

Stockholms Finska
Adventförsamling
Plusgiro nr 19 46 61 - 5

Toimittajat:

Sinikka Mäkivierikko
Aram Mäkivierikko

Toimituskunnassa myös:

Ari Laitinen, Täby
08-756 80 48
ari.laitinen@spray.se

Vieno Piironen, Bålsta
0171-534 02

Merja Suokko, Tukholma
08-710 11 48

Taitto:

Falco Profil, Sigtuna
08-592 500 66
falcoprofil@bredband.net

Kansikuva:

Sinikka Mäkivierikko
Teksti: Matt. 6:30, 34

YLÄSALI – avoin foorumi kysyjille, etsijöille. Toimituksella on oikeus tarkistaa kieliasu ja tarvittaessa muokata/lyhentää tekstiä. Artikkelien **sisällöstä** vastaa kirjoittaja. Julkaistu aineisto ei välttämättä edusta toimituksen tai Adventtikirkon virallista kantaa. Kirjoitukset voi lähettää postitse tai sähköpostina.

Osoitteenmuutokset, tilaukset, peruutukset yms. KIRJALLISESTI.

KUVA: S. MÄKIVIERIKKO

Viime numeron kilpailussa YS 2008-1

kysymme: Kuinka monta kertaa sana *'puh-taus'* / *'puhdistaa'* eri muodoissaan esiintyy Paavalin kirjeessä Titukselle. Koska määräaikaan mennessä ei tullut oikeita vastauksia, jatkamme aikaa 31.8.2008 saakka. Käytä tilaisuutta hyväksesi voittaa pieni palkinto! Vastaukset osoitteeseen: YLÄSALI-lehti, Tukholman Suomalainen Adventtiseurakunta, Olof Palmes gata 25, 3 tr, 111 22 Stockholm
Sähköposti: falcoprofil@bredband.net

S. M.

Onnellista, hoitavaa
ja rentouttavaa kirjakesää!

Olet arvokas

Hyvä lukija! En paljon töiltäni ehdi TV:tä katselemaan. Mutta eräs sarja, joka lähetettiin menneen kevään aikana, herätti monia ajatuksia. Sarjan nimi oli *Luokka 9A*. Se kertoi eräästä koululuokasta Etelä-Ruotsissa. Enemmistö oppilaista oli niin kutsuttuja ”invandrareita”, maahanmuuttajia. Heistä ei oikeastaan kukaan ollut kiinnostunut koulunkäynnistä. Jokaisen todistus oli alemmanpuoleista luokkaa.

Sitten koulun rehtori esitti luokan oppilaille haasteen, johon he yllätyksellisesti suostuivat. Luokan jokainen opettaja vaihdettiin, ja tilalle tulivat opettajat, joista kukin oli omalla sarallaan Ruotsin parhaita. Päämääräksi asetettiin, että juuri tästä luokasta tulisi yksi koko Ruotsin parhaimmista yhden lukukauden aikana.

Oli todella sykähdyttävää seurata noiden opettajien innoittavaa ja rohkaisevaa puurastusta luokan oppilaiden parissa. Eräs tapahtuma aivan lukukauden alussa puhutteli erityisesti. Uusi luokanopettaja pyysi koko luokkaa istumaan piiriin. Sen jälkeen oppilaat saivat yksitellen kertoa, missä asiassa itse kukin oli hyvä. Se osoittautui vaikeaksi. Eräs oppilaista pyysi saada kertoa sen, missä hän oli huono.

– Ei, sanoi opettaja, sinä tunnet parhaiten itsesi, ja jokainen on jossakin

asiassa hyvä. Nyt haluan kuulla, missä juuri sinä olet hyvä.

Vähitellen, opettajan kannustamana, yksi ja toinen toi esille pyydetyn. Mutta kävi selvästi ilmi, että heitä ei koskaan ollut pyydetty kertomaan, missä he olivat hyviä. He olivat kyllä usein kuulleet missä ovat huonoja. Vähitellen tuo opettaja voitti heidän luottamuksensa, ja niin mentiin eteenpäin.

Miten on Sinun laitasi, lukijani? Onko joku nyt hiljattain kysynyt sinulta, missä olet hyvä, vaiko oletko vain saa-

KUVA: S. MÄKIVIERIKKO

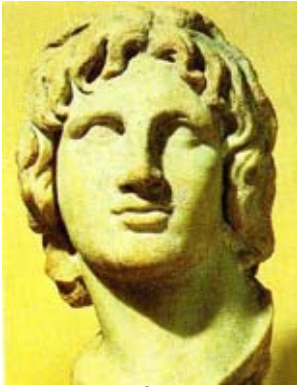
nut kuulla, missä olet huono? Onko joku kannustanut sinua niin, että olet tuntenut elämässäsi: Oi, tässähän mennään eteenpäin eikä taaksepäin?

Eiköhän meidän tehtävämme kristittyinä ole toimia rohkaisijana ja kannustajana, niin että paras toisesta tulee esille. Sanokaamme, kuten kuningas Saul sanoi Daavidille: ”Mihin sinä ryhdyt, siihen sinä pystyt” (1 Sam.26:25, vanha käännös).

Siispä olkaamme näitä toisten kannustajia ja rohkaisijoita. Eikö vain otetakin tämä päämääräksi elämässämme? Ja senhän sinä tiedät, että *olet arvokas*.

– *Eeva-Liisa Vihermö*

PS. Varmaan arvasitkin, että luokka 9A pääsi päämääräänsä, eli tuli yhdeksi Ruotsin parhaimmista luokista yhden lukukauden aikana.

LAHDE: HISTORY TODAY 2001-2

Kun Aleksanterilta kuolinvuoteella kysyttiin, kenet hän haluaa vallanperijäkseen, hän sanoi: 'kratisto' – sen, joka on vahvin (Världens historia 8/2007). Vahvimman oikeus oli myös Adolf Hitlerin filosofia. Molemmat hallitsivat noin 12 vuotta.

Luvattu maa 9

Aleksanteri Suuren perintö

Aleksanteri oli kuollessaan hallinnut Makedoniaa 12 vuotta. Hänen sukunsa ei kuitenkaan päässyt nauttimaan peritystä imperiumista. Aleksanterin sotapäälliköt, diadokit, raivasivat häikäilemättä pois koko hänen sukunsa. Imperiumi jaettiin kolmeksi valtakunnaksi: **Makedonia** pohjoisessa Kreikassa; **seleukidien** valtakunta, joka ulottui Vähästä Aasiasta lännessä Intiaan idässä sekä etelässä yli Palestiinan aina Egyptin rajalle asti; **Ptolemaiosten** valtakunta, joka käsitti Egyptin alueen ulottuen lännessä Libyaan saakka.

Jo ollessaan kenraalin asemassa Ptolemaios I hyökkäsi Jerusalemiin. Pappisvaltakunta Juudan yhdistäminen ptolemaiolaiseen hellenistiseen valtakuntaan merkitsi paljon enemmän kuin vallan siirtymistä. Se oli askel siihen, mitä 1. Moos. 9:27 oli ennustanut: ”*Tehkөөn Jumala laajaksi Josefin suvun, ja saakoon se asua myös Seemin majoissa ja Kanaan olkoon heidän orjansa.*”

Ensimmäisten kuninkaiden, Ptolemaios I:n ja hänen poikansa Ptolemaios II:n, Filadelfosin, aikana kehittyi Egyptin pääkaupunki Aleksandria hellenistisen kulttuurin ja tieteen keskuksiksi. Se houkutteli suuret joukot emigrantteja Juudasta. He syventyivät kreikan kielen kauneuteen, ja muutaman sukupolven aikana heidän äidinkieltensä heprea oli joutumassa unohduksiin. Pian he olivat vaarassa joutua tilanteeseen, etteivät pystyisi seuraamaan jumalanpalveluksia synagogassa. Maanpakolaisuuteen joutuneiden juutalaisten keskuudessa syntyi päätös kääntää heprealaiset tekstit.

Vuonna 250 eKr. käännettiin *Toora* kreikaksi. Ptolemaios II, jolla jo oli kirjastossaan kaikki maailman 995 kirjaa, kaipasi vielä näitä viittä Mooseksen kirjaa. Niinpä hänen käskystään Jerusalemin ylipappi lähetti kuninkaalle paitsi kopion Laista, myös 70 oppinutta ja viisasta miestä. Nämä majoitettiin Faronin saarelle, kuuluisan 180 metriä korkean majakan juurelle. Täällä nuo 70 työskentelivät ja kokonaan eristettyinä toisistaan käänsivät *Toora* kreikaksi.

Kun työ 70 päivän kuluttua oli valmis kunkin osalta, vertailtiin tuloksia toisiinsa. Huomattiin, että kaikki 70 tekstiä olivat yhtäpitäviä toistensa kanssa. Sen vuoksi tätä kreikkalaista ensimmäistä Vanhan Testamentin käännoä kutsutaan latinalaisella nimellä *Septuaginta*, joka tarkoittaa ’seitsemänkymmentä’.

Yli sata vuotta Juuda oli ptolemaiolaisten herruuden alla. Sen jälkeen seleukidisen Syyrian valtakunnan kuninkaan, Antiokus II Suuren, onnistui voittaa kuningas Ptolemaios V taistelussa Jordanin lähteiden luona. Hän valloitti Palestiinan v. 198 eKr. Juuda sai taas uudet herrat.

Vähitellen vieras vaikutus sai ylivalan Juudan pappisvaltiossa. Erikoisesti papit kauhistuivat niitä ruumiinharjoituksia, joita julkisesti pidettiin joka neljäs vuosi mm. Palestiinan alueella Tyyroksessa, jopa kuninkaan läsnä ollessa.

Alastomuus oli ollut ominaista Kanaanin hedelmällisyysjumalattarelle, ja nyt palvottiin jälleen alastonta ihmisvartaloa valtion laitoksissa. Tällaiset harjoitukset muistuttivat niitä kultteja, jotka liittyivät Zeuksen ja Apollonin palvontaan. Ortodoksisten juutalaisten reaktiosta tätä uutta uhkaa vastaan tuli väistämättä voimakas. Maan uudet herrat, seleukidit, tuskin halusivat rauhoittaa juutalaisia tässä asiassa.

Uskonnonvapaus vaarassa

Vuonna 168 eKr. seleukidien kuningas, Antiokus IV Epifanes, ryösti ja häpäisi Jerusalemin temppelin. Kuninkaalla oli ennestäänkin huono maine pyhien paikkojen ryöstelijänä. Hän lähetti verotuspäällikkönsä Apolloniuksen Jerusalemiin sotajoukon kera. Hänelle oli annettu määräys ryöstää kaupunki ja polttaa sen talot ja muurit. He veivät pois naiset ja lapset sekä anastivat kaiken karjan.

Antiokus Epifanes lähetti myös viestintäviejiä Jerusalemiin ja Juudan kaupunkien mukanaan kirjallinen määräys: juutalaisten tuli lakata polttouhrien, teurasuhrien ja juomauhrien toimittaminen, sapattien pyhittäminen ja juhla-aikojen viettäminen.

Jahven temppeliin asetettiin alttari Zeukselle. Kuolemanrangaistus uhkasi niitä, jotka uhrasivat Jahvelle, noudattivat sapattikäskyä tai suorittivat ympärileikkauksia. Pyhät kirjoitukset poltettiin. Tämä lienee ensimmäinen systemaattinen uskonvaino, jonka historia tuntee.

Mutta Israelista tuli esikuva koko maailmalle. Se osoitti olevansa kansa, joka ei antautunut ja joka ei voinut olla reagoimatta kaikkia omantunnon pakotteita vastaan.

Makkabilaissodat

Modein (nyk. el-Midje) oli pieni paikkakunta Jerusalemin ulkopuolella, Juudan vuoriston länsirinteellä. Täällä asui pappi Mattatias, jolla oli viisi poikaa. Ku-

ningas Antiokuksen joukot tulivat myös Modeiniin pakottaakseen sikäläistä kansaa luopumaan juutalaisten uhrিতavoista. Mattatias kieltäytyi jyrkästi tottelemasta käskyä. Tällöin eräs juutalaismies kaikkien nähdessä tunkeutui alttarille uhraamaan kuninkaan määräysten mukaisesti. Mattatias näki tämän. Hän täytyi velvollisuudentunnolla, antoi vallan vihalleen ja tappoi tuon miehen alttarilla. Näin oli kapinan soihtu sytytetty, ja alkoi taistelu elämästä ja kuolemasta, taistelu uskonnonvapaudesta.

Mattatiaksen ja hänen poikiensa onnistui paeta. Ylhäällä vuorten ja luolien kätköissä he keräsivät ympärilleen joukon uskonystäviä ja aloittivat katkeran sissisodan vallanpitäjiä vastaan. Kun vanha Mattatias kuoli, sissien johtoon nousi hänen poikansa Juudas, lisänimeltä Makkabeus ('vasaramies').

Tämän huonosti aseistautuneen joukon onnistui lyödä viholliset ja valloittaa Bet-Huron-, Emmaus- ja Bet-Sur-nimiset kaupungit. Seleukidit vetäytyivät takaisin odottamaan vahvistusjoukkoja Antiokiasta, joka oli seleukidien, silloisen Syyrian, pääkaupunki.

Vuonna 164 eKr. Juudas Makkabeus vapautti Jerusalemin. Hän puhdisti temppelin ja vei pois häpeälliset kivijumalat ja väärät uhrialttarit. Hän rakensi uuden alttarin Jahvelle ja vihki suurella, iloisella seremonialla 25. päivänä kislevkuuta (marras – joulukuu) temppelin entiseen loistoonsa. Tämä päivä määrättiin vuotuiseksi juhlapäiväksi. Sitä vietetään juutalaisten keskuudessa hanukka-juhlanä ('vihkimisjuhla'). Samana vuonna kuningas Antiokus IV kuoli.

Sotarekillään Juudas Makkabeus tuli yhä kauemmaksi yli Juudan maakunnan rajojen, Galileaan ja Jordanin takaisille alueille. Siellä kansa oli uskollisesti pitänyt kiinni Jahven palvelusta. Edeten etelään, Idumeaan päin, sissit piirittivät ja tuhosivat vanhan Hebronin. Juudaksen sotaonni pakotti kuningas Antiokus

Epifanesin pojan, Antiokus V Eupatorin (164 – 161 eKr), asettamaan suuria joukkoja makkabealaisia vastaan.

Ratkaiseva taistelu käytiin Bet-Sakariaan luona, 10 kilometriä Betlehemistä lounaaseen. Seleukidit asettivat taisteluun sotaelefantteja ja ratsujoukkoja. Tätä ylivoimaa eivät makkabealaiset saattaneet vastustaa. Voittajajoukkojen sisäisten erimielisyyksien vuoksi makkabealaiset saivat kuitenkin odottamatomat rauhanehdot. Antiokus IV Epifanesin määräykset kumottiin ja oikeus vapaisiin jumalanpalveluksiin palautettiin. Makkabealaiset olivat saavuttaneet päämääränsä.

Mutta nyt he halusivat uskonnonvapauden lisäksi myös poliittisen riippumattomuuden. Juudas Makkabeuksen seuraajat, hänen veljensä Jonatan ja Simon, jatkoivat taistelua. Simonin johdolla käytyjen taistelujen tuloksena Syyria tunnusti juutalaisten poliittisen vapauden v. 142 eKr. Simonista, viimeisestä Makkabeuksesta, tuli vapaan juutalaisen valtion johtaja, kun seleukidien valta heikkeni alueella ja kuningas Demetrius II (145 – 139 eKr) tunnusti Juudan valtion suvereniteetin ja Simonin

aseman sen ylipappina. Tämän jälkeen neljän sukupolven ajan hasmoniitit johtivat juutalaisten yhdyskuntaa. Hasmoniiteiksi kuningassukua nimitettiin Mattatiaksen isoisan isän, Hasmoneuksen, mukaan.

Hasmoniitti Aleksanteri Janneuksen (103 – 76 eKr) onnistui laajentaa Juudaa niin, että valtakunta ulottui pohjoisessa Galilean Hasoriin, etelässä Idumean etelärajoille, lännessä Välimeren, idässä Jordanin toisella puolella oleville alueille.

Rooman imperiumin laajetessa itään yli Kreikan ja Vähän Aasian seleukidit eivät enää olleet uhkana. Roomalainen kenraali Pompeius joukkoineen marssi seleukidien alueiden läpi Palestiinaan. Kolmen kuukauden piirityksen jälkeen Rooman legioonat marssivat Jerusalemiin v. 63 eKr. Juudasta tuli roomalaisen maakunta. Näin päättyi makkabealaisten valtakunta ja Israelin poliittinen itsenäisyys, jota oli kestänyt 80 vuotta (vuodesta 142 eKr).

– *Eero Toivonen*

Seuraavalla kerralla: Rautainen Rooma ja Betlehemin Tähti.

KUVA: S. MAKVIERIKKO

Tämä elefanti näyttää liian rauhanomaiselta kelvataksaan armeijan kalustoa. Elefanttia, kirjaimellisesti raskasta asetta, käytti niin Ptolemaios I taistelussa Aleksanterin kenraaleita vastaan kuin seleukidit makkabealaisia vastaan.

Kiinankuume

Olympiasoihdun kulkua ovat tänä vuonna hiillostaneet mielenosoitukset isäntämaana toimivan Kiinan ihmisoikeuksien loukkauksia vastaan. Politisoitumisen lisäksi urheilua rasittavat dopingskandaalit. Ansaitsemattoman edun tavoitteluun kemiallisesti ei suhtauduta armollisesti. Rikkoja menettää mitalinsa, hänen paikkansa ottaa toinen, ja seurauksena voi olla elinikäinen kilpailukielto. Hengellisessä kilvoittelussa meitä varoitetaan: ”Pidä kiinni siitä mitä sinulla on, ettei kukaan vie voitonseppelettäsi” (Ilm 3:11). Huippu-urheilijaa vaanivat usein loukkaantumiset. Hengellinen turvalaji löytyy Room. 12:10:stä: ”Kunnioitakaan kilvan toinen toistanne.” – SM

Makkabiadit

Juutalaisten suuri, kansainvälinen urheilutapahtuma, makkabiadit, kantaa Juudas Makkabeuksen nimeä, vaikka tämä itse vastusti pakanallista urheilukulttia. Idean omiin olympialaisiin sai Yosef Yekutieli 15-vuotiaana Tukholman olympialaisista 1912. Ensimmäiset makkabiadit pidettiin 1932, sitten 1935. Vuoden 1938 kisat siirtyivät vuoteen 1950 natsismin ja toisen maailmansodan vuoksi. Vuodesta 1957 lähtien ne on, kuten olympialaisetkin, pidetty joka neljäs vuosi. 17:nnet makkabiadit v. 2005 olivat kaikkien aikojen suurimmat: 7700 osallistujaa eri puolilta maailmaa. Israel voitti 227 kultamitalia, USA 71, Venäjä 15. Makkabiadit ovat olleet juutalaisille foorumi osallistua huippu-urheiluun kansainvälisellä tasolla ilman rasismin pelkoa. Kisat pidetään aina Israelissa. –SM

Jalkapallon ohella koripallo on hyvin suosittu urheilulaji Israelissa.

KUVA: S. MÄKIVIERIKKO

KUVA: ARAM MÄKIVIERIKKO

Aika

Se loppuun kuuluu käyttämättäkin, vaan säästään ei uutena se pysy. Ei sitä saada koskaan takaisin, sen arvoa ei silti monet kysy. Rahalla ei sitä ostaa voi, varastaa ei sitä kukaan saata. Sen meille kerran Jumalamme soi luodessansa taivasta ja maata.

Vaan pituutta sen monet valittaa ja koettavat sitä usein tappaa. Sen hidaskulku milloin harmittaa, niin yrittävät hoputtaa ja lappaa. Vaan koko ajan siivin hiljaisiin se pakoon meiltä äänetönnä kiittää. Jos tahdomme sen saada takaisin, se järkkymättä suuntaansa vain liittää.

Ei ajan hammasta voi vastustaa, sen edessä ei kestä ikivuoret. Se kaiken muuttaa, kaiken vanhentaa, ryppyisiksi tekee ikinuoret. Vaan sillekin on hetki määrätty, ja kerran loppuu ajan voittokulku. On Herran lupaukset täytetty, ja poistuu ikuisuuden tieltä sulku.

– Teuvo Pärlesten

Mistä kaikkeus on tehty?

Hiukkanen ei ole hiukkanen, vaan aalto, joka ei useimmitenkaan ole siellä eikä täällä, vaan jossain siltä väliltä, olevaisen pienimmät osatekijät ovat koko ajan kahden vaiheilla, ollako vai eikö olla... Cernissä kesällä 2008 käynnistettävällä LHC-hiukkaskiihdyttimellä (Large Hadron Collider) toivotaan voitavan selvittää mm. näkyvän materiaalin suhdetta näkymättömään. Kun kvarkkien ja leptonien vuorovaikutusta ohjaavista välittäjähiukkasista puhutaan kielenä täynnä salaisia taikasanoja*, Raamatun kuvaus 'Hän *sanoi*, ja se oli tehty', tuntuu täysin loogiselta, ja Johanneksen 'Alussa oli Sana' modernilta fysiikalta. – SM

*) Lähde: SvD 4/5-08, nettiversio)

*Olkaa aina
valmiit
antamaan
vastaus
jokaiselle,
joka kysyy, mihin
teidän toivonne
perustuu.
Mutta vastatkaa
sävyisästi ja kunnioit-
tavasti” (1 Piet. 3:15)*

Big Bang

Jos kysytään melkein keneltä tahansa, mistä kaikki on saanut alkunsa, yleinen käsitys on: big bang – alkuräjähdyks. Se on varmasti ollut erikoislaatuinen räjähdys jos siitä on syntynyt elämää... Ihmisten kokeilut räjähteiden kanssa aiheuttavat vain kuolemaa. Itsemurhaiskuja, pommeja, kaikenlaista tuhoa ja kuolemaa. Mikään kaikista räjäytyksistä ei ole saanut aikaan uutta elämää missään muodossa. Raunioita ja silpuksi räjäytettyjä kulkuneuvoja, silvottujen ihmisten loputonta tuskaa uskonsa villitsemien ihmisten pyrkiessä miellyttämään ”jumaliaan” ja takaamaan itselleen taivasmaan marttyyreina ikuisessa yltäkylläisyydessä ja hekumassa.

Kertooko Raamattu mitään sellaisesta voimasta, joka yhdellä iskulla mullistaa kaiken, mutta mikä kuoleman sijaan synnyttää elämää? Minkälainen on Raamatun big bang?

”Nyt ilmoitan teille salaisuuden: Me emme kaikki kuole, mutta kaikki me muutimme, yhtäkkiä, silmänräpäyksessä, viimeisen pasuunan soidessa. Pasuuna soi, ja kuolleet herätetään katoamattomina ja me muutimme (1 Kor.15: 51-53).

Tässä näemme, mitä tapahtuu taivaallisen big bangin voimasta. Silloin syntyy elämää ja katoamattomuutta, ei tuhoa ja kuolemaa, eikä siihen mene miljoonia vuosia, niin kuin darwinistien saivarte-

luissa, vaan yksi silmänräpäys.

”Itse Herra laskeutuu taivaasta ylienkelin käskyhuodon kuulussa ja Jumalan pasuunan kaikuessa, ja ensin nousevat ylös ne, jotka ovat kuolleet Kristukseen uskovina. Meidät, jotka olemme vielä elossa ja täällä jäljellä, temmataan siten yhdessä heidän kanssaan pilvissä yläilmoihin Herraa vastaan. Näin saamme olla aina Herran kanssa” (1 Tess. 4:16,17).

Kristus itse kuvailee tuota suurta hetkeä näin: ”Mutta kohta noiden päivien ahdingon jälkeen aurinko pimenee eikä kuu anna valoaan. Tähdet putoavat taivaalta, ja taivaiden voimat järkkyvät. Silloin taivaalle ilmestyy Ihmisen Pojan merkki. Kaikki maan sukukunnat puhkeavat valituksiin, kun näkevät Ihmisen Pojan tulevan taivaan pilvien päällä suuressa voimassaan ja kirkkaudessaan. Suuren torven soidessa hän lähettää enkelinsä neljälle ilmansuunnalle kokoamaan kaikkialta, maan kaikista ääristä ne, jotka hän on valinnut (Matt.24:29-31).

Vasta silloin täyttyy Jumalan pelastussuunnitelma, kun Hänen lapsensa ovat Hänen luonaan ja saavat sen, minkä Jumala on valmistanut niille, jotka häntä rakastavat. Big bangia ei silloin enää muistella, sillä kaikki suut laulavat Luoja ja Vapahtajamme ylistystä siinä täydellisessä kodissa jonka on valmistanut Jumala, ei ihmiset. – *Teuvo Pärlesten*

Ydinvoimaa fuusiosta

Mitä rukouksillemme tapahtuu sen jälkeen, kun ne on esitetty? Päätyvätkö ne roskakoriin, niin kuin Ruotsin yliopistoihin pyrkivien ulkomaalaisten hakemukset, koska niitä ei ole aikaa käsitellä?

”Vielä tuli yksi enkeli, joka asettui alttarin ääreen kädessään kultainen suitsutusastia. Hänelle annettiin paljon suitsuketta, jotta hän valtaistuimen edessä olevalla kultaisella alttarilla liittäisi suitsutusuhrin kaikkien pyhien rukouksiin. Niin nousi suitsutuksen savu enkelin kädestä Jumalan eteen yhdessä pyhiltä tulevien rukousten kanssa” (Ilm 8:3-4).

Suitsuke on tarkoitettu levittämään hyvää tuoksua. Ihmisen muistissa juuri tuoksut säilyvät kauimmin. Pieni häivähdys voi aktivoida eloon kauan sitten unohtuneet maailmat. Tuoksu voi myös traumatisoida loppuiksi, jos se liittyy johonkin vastenmieliseen tai järkyttävään kokemukseen. Tuoksu aistitaan suoraan, ilman tietoisuuden tai älyn siivilöintiä. Vaikka Jumala tukkisi korvansa ja sulki silmänsä, suitsukkeen mukana rukoukset menevät perille! Huomattakoon, että vaikka kyseessä oli *pyhien* rukoukset, niihinkin tarvittiin välittäjäaineena suitsuketta kultaisesta maljasta.

KUVA: ARAM MAKIVIERIKKO

Mikä tuo kultainen malja on ?

Getsemanassa Jeesus rukoili: ”Ota tämä *malja* minulta pois” (Mark. 14:36; Luuk. 22:42). ”Menköön tämä *malja*

minun ohitseni” (Matt. 26:39). Jos malja on sama, jonka Jeesus kerran tyhjensi, ja siinä oleva suitsukse näin ollen hänen ansioitaan, miten ihmeellisessä seurassa rukouksemme ovatkaan!

Jokin aika sitten Ruotsin kuningaspari poikkesi matkallaan MacDonaldisin tapaiseen ruokapaikkaan. Miltähän muista asiakkaista mahtoi tuntua keskellä arkea lounastaa kuninkaallisten naapuripöydässä? Rukouksessa saamme milloin tahansa astua kuninkaan pöytään – kuninkaan, joka osaa lukea ajatuksemme, eikä vain siepata sähköpostia, tekstiviestejä tai salakuunnella puheluja.

Jos Jumala tietää kaiken ja on täytännyt kaiken puolestamme, mihin rukousta tarvitaan?

”Niin nousi suitsutuksen savu enkelin kädestä Jumalan eteen *yhdessä* pyhiltä tulevien rukousten kanssa” (Ilm. 8:4). Onko niin, että Jeesuksen ansiot pääsevät oikeuksiinsa vasta vastaanottajan kiitauksella varustettuna, ja rukouksemme on tuo kiitaus – puumerkki, sormenjalki, joka valtuuttaa enkelin käyttämään kultaisen maljan sisältöä juuri *meidän* hyväksemme?

Jättääkö Jumala jotain hyvää tekemättä siksi, ettemme rukoile? Tai jotain paha sallimatta siksi, että rukoilemme? Mikä kaikki on rukoustemme varassa?

Koemme rukoustemme pohjattoman javuuden – uskon puutteen, rakkauden puutteen, toivon, tahdon, antaumuksen ja aitouden puutteen. Voidaanko mitään maailmassa jättää jonkin niin heiveröisen kuin ihmisen rukouksen varaan?

Tekstin mukaan mikään ei olekaan rukoustemme *varassa*. Rukous ei kannata suitsuketta, vaan suitsuke rukousta. Suitsuketta on *paljon*, kun taas rukousten määrästä tai laadusta ei puhuta mitään. Ratkaisevaa on se, sekoittuuko rukous suitsukseen. Vasta yhteensulautuneena suitsukkeen kanssa taivaan postilaitos lajittelee rukouksen menemään

KUVA: SINIKKA MÄKIVIERIKKO

Rauman merionnettomuudessa 1964 hukkuneen nuoren naisen kädet olivat niin lujasti rukoukseen puristuneet, ettei niitä koskaan saatu avatuksi. Armeijan yhteysveneeseen ja hinaajan törmäyksensä menehtyi 28 henkilöä, etupäässä nuoria naisia, joista usea matkalla tapaamaan varusmiessulhastaan tai poikaystäväänsä Kuuskajaskarin tansseissa. (Kuva: yksityiskohta onnettomuuden muistomerkistä Rauman hautausmaalla).

edelleen Jumalan pöydälle.

Miten sulautuminen tapahtuu?

Maljarukouksessaan Jeesus 1) ilmaisee oman tilanteensa sellaisena kuin hän sen kokee, 2) esittää oman toiveensa ja ehdottaa omaa ratkaisuaan, 3) antaa täydet valtuudet Jumalalle: ”Ei kuitenkaan minun tahtoni mukaan, vaan sinun” (Mark. 14:36).

Jääkö rukous ensisijaisesti vain leijumaan tuoksuna taivaaseen?

”Enkeli otti suitsutusastian, täytti sen alttarin tulella ja sinkosi tulen alas maan päälle” (Ilm. 8:5). Rukouksen idea on sen vaikutus tässä maailmassa. Rukouksessa ihmismieli anoo saada asettua yksisuuntaiseksi jumalallisten tarkoituserien ja voimavirtojen kanssa. Heikoimmastakin voi siten tulla vaikuttajajaksilö: ”...ukkonen jylisi, salamet leimusivat ja maa järähteli” (Ilm. 8:5).

Ei ole välttämätöntä pystyä selittämään rukouksen merkitystä teologisena teoriana. Oleellista on se, että tässä inhimillisen ja jumalallisen fuusiossa on todellisuuksia muuttavaa ydinvoimaa.

– *Sinikka Mäkiwierikko*

KUVA: S. MÄKIVIERIKKO

Rukoukset eivät joudu

– eivätkä jouda – roskakoriin.

Epäilyksille sen sijaan se on paras paikka.

Silloin kun en jaksa itse rukoilla...

Mooses: – Jos siis todella tahdot osoittaa armoasi, niin ilmoita minulle suunnitelmasi.

Silloin minäkin tunnen sinut ja voin elää sinun mielesi mukaisesti.

Debora: – Eteenpäin, sieluni, voimalisesti!

Simson: – Herra...Anna minulle vielä tämän kerran voimia...

Hanna: – Minä olen onneton nainen ja vuodatn sydämeni Jumalalle.

Eeli: – Israelin Jumala antakoon sinulle, mitä pyysit.

Jonatan: – Herra voi kyllä antaa voitton yhtä hyvin pienen kuin suurenkin joukon voimin.

Josafat: – Luottakaa Herraan, Jumalanne, niin kukaan ei teitä voita.

Jumala: – Palvelijani Job rukoilee teidän puolestanne, ja minä kuulen hänen rukouksensa.

Daavid: – Hänelle minä kannan huoleni, hänelle kerron, mikä minua painaa.

Pietari: – Heittäkää kaikki murheenne hänen kannettavakseen.

Paavali: – Rukoilkaa lakkaamatta.

Jeesus: – Rukoilkaa hellittämättä.

KUVA: SINIKKA MÄKIVIERIKKO

Kun sanani loppuvat

Herra, minä voin huonosti. Masennus on vallannut minut.
En osaa edes rukoilla. Minulla ei ole sanoja, ne ovat kadonneet.
Vain huokaukset täyttävät sydämeni. Sanattomat huokaukset
kohoavat rinnastani sinun eteesi. Tässäkö tilanteessa Pyhä Henki
rukoilee puolestani, kun minun sanani ovat loppuneet,
kun minun huuleni eivät kykene muodostamaan ainoatakaan sanaa?

Sydämeni on täynnä elämäntuskaa. Kyynelvirrat kostuttavat tyynyni.
Kaikki valo on kadonnut. Olen käpertyynyt kuin lapsi yön synkkään syliin.
Minä olen niin kuin ei mitään – avuton, voimaton, tyhjä kuori
taivaankannen alla. Mikä on ihminen? Kuin ruoko, kuin ruoho,
jota tuuli taivuttaa ja puhaltaa lakoon maata vasten. Ei ihminen itse
siitä nouse. Sinä, Herra, nostat ja kaadat hänet tahtosi mukaan.

Sinun Henkesi rukoilee puolestani, kun en osaa kiittää enkä anoa.
Sinä myös nostat minut aikanasi ja annat valon loistaa pimeyteeni.
Sinä, minun Luojaani, teet itse puolestani kaiken. Sinun rakkautesi
kantaa minut, heikon ihmislapsen, tämän maallisen, tuskantäyteisen
elämän ajan. Tietoisuus siitä on voima, joka estää minua murtumasta
ja menettämästä toivoani. Sinä, Herra, olet minut omaksesi ostanut.

– Pirjo Stråte

Vaarasta Waltariksi?

Yksi vaikuttavimmista hengellisistä lauluista on Mika Waltarin sanoittama ”Oi, Natsarealainen”. Se syntyi sen jälkeen, kun puolen vuoden seurustelu viisi vuotta vanhemman runoilija Elina Vaaran kanssa päättyi eroon. Saiko Vaara aikaan Waltarin, jonka tunnemme runoilijana, kirjailijana, filmikäsikirjoittajana, toimittajana, kirjallisuusarvostelijana, näytelmäkirjailijana? Ainakin runokoelma *Sinun ristisi juureen* (1927), johon ”Natsarealainen” sisältyy, kumpusi hylätyn nuorukaisen rakkaushuolista.

Mika Waltari uskoi, että juuri runous oli hänen kirjallinen ominaislajinsa, mutta proosalla hän aloitti ja paljolti myös jatkoi. Esikoisteoksensa *Jumalaa paossa* (1925) 17-vuotias lukiolainen kirjoitti muutamassa illassa tilaustyönä Merimieslähetykselle. Kyseisen järjestön puitteissa Waltari osallistui itsekin saarnamatkoille mm. Uudenkaupungin saaristoon. Hän aloitti teologian opinnot tarkoituksella ryhtyä papiksi, mutta nuoruuden uskonkriisi johti vaihtamaan historiaan ja filosofiaan Helsingin yliopistossa, josta valmistui maisteriksi 1929.

Vaikka Waltarin kansainvälinen maine perustuu lähinnä historiallisille romaaneille, uskonto on tavalla tai toisella mukana suuressa osassa hänen kauno-kirjallista tuotantoaan. Maailmankatsomuksellisen puntarointinsa Waltari verhoaa usein kaukaisen historian kullisseihin. Esimerkiksi teoksessa *Mikael Hakim* (1949) kristityn ja iislamilaisen maailman kohtaaminen on sijoitettu 1500-luvulle. Tosin hän analysoi myös omaa aikaansa, mm. nuorisokulttuuria (läpimurtoteos *Suuri illusio*, 1928), sekä vapaamielisen modernismin ja konservatismien murroksen aiheuttamia eettisiä ja moraalisia konflikteja.

Suvaitsevan ja ennakkoluulottomuu-

teen pyrkivän suhtautumisensa vuoksi Waltaria luetaan kymmenillä kielillä eri puolilla maailmaa uskonnosta, kulttuurista tai poliittisesta järjestelmästä riippumatta. Entisessä Neuvostoliitossa häntä ei kuitenkaan aikoinaan suvaittu, olihan hän kirjoittanut mm. neuvostovakoilusta (*Neuvostovakoilun varjossa*, 1942) ja Baltian maiden kohtalosta Stalinin ”vapautuksen” seurauksena (*Totuus Virosta, Latviasta ja Liettuasta*, 1941, julk. salanimellä Nauticus).

Waltari matkusteli paljon, tutki ja etsi aineistoa kirjastoista, museioista ja muista dokumenttilähteistä, mutta ei juurikaan tehnyt muistiinpanoja, joten lopullinen teksti syntyi päivantuoreen fantasian voimasta.

Muuan nettikeskusteluun osallistunut nuori kertoi nähneensä asemalaiturilla miehen niin uppoutuneena lukemiseen, että tämä myöhästyi ainakin kahdesta junasta. Vasta saatuaan kirjan loppuun mies malttoi jatkaa matkaansa. Ilmeisen haltioituneena lukuelämyksestään hän samalla ojensi kirjansa nuorukaiselle. Teos oli Waltarin *Sinuhe Egyptiläinen* (1945). Vaikka kirjailija ei koskaan käynyt Egyptissä, hänen *Sinuhessa* luoman- sa mielikuvat ovat todellisempia kuin koskaan silmin nähdyt. Hollywoodin filmatisointi (1954) mielestäni vain latistaa alkuperäisen tekstin väkevyyttä.

Siinä missä joku on ”reaalipoliitikko”, Waltari oli ”reaalikirjailija”: kirjoittamisella piti elää ja – avioiduttuaan 1931 – elättää perhe (puoliso Marjatta Luukkonen, tytär Satu). ’Myyvä’ ei siis ollut välttämättä ruma sana. Lehtiartikkelit, kirja-arvostelut ja tietoteosten ynnä muiden hyötytuotteiden toimittaminen oli osa leipätyötä. Kotiliedessä vuodesta 1934 lähtien julkaistun sarjakuvan *Kieku ja Kaiku* riimittelyt olivat hänen käsi- alaansa, samoin *komisario Palmu*, useiden rikosromaanien ja filmien sankari.

Joskus viihteelliseksi leimatusta Waltarista tuli myöhemmin Suomen Akate-

*Esikois-
teoksen
näköis-
painos*

mian jäsen. Hänet palkittiin myös useissa kilpailuissa, joihin osallistumisen yksi tarkoitus lienee ollut kumota epäilyt, ettei hän olisi myös vakavasti otettava kirjailija. Pro Finlandia -mitali myönnettiin hänelle 1952.

Mutta ”tämä aarre on meillä savias-tioissa”. Waltarin kohdalla sanonta pitää enemmän kuin paikkansa. Jo lapsuuteen liittyi suuri menetys: 32-vuotiaan isän kuolema tuberkuloosiin 1914 Mikan ollessa vasta 5-vuotias. Pitkin elämää Waltari kärsi vaikeista masennustiloista, jotka toisinaan vaativat sairaalahoitoa. Kausiluontoinen alkoholismi, ”tuuri-juoppous”, oli kuluttavaa sekä fyysisesti että sisäisten ristiriitojen vuoksi. Miten samassa persoonassa sovittaa yhteen oman raadollisuutensa kokeminen ja uskonnollinen yli-ihanteellisuus, aistilliset herätteet ja puhtauden kaipuu, lankeemukset ja käsitys, jonka mukaan ihminen kärsimysten kautta hioutuu täydelliseksi? Tällainen ajalle tyypillinen teologia heijastuu muun muassa kirjasta *Jumalaa paossa*.

Waltari sanoo koko elämän olleen tuota pakoa. Kristinuskko ei tuonut hänelle sellaista mielenrauhaa, josta ”itsekkäästi nauttia”. Mutta olisiko hänestä tullut kirjailijaa, ellei hän olisi hyväksynyt

ikäänkuin elämäntehtäväkseen kantaa sisimmässään kroonista saavuttamattomuuden jännitettä? Tunsiko hän sittenkin Jumalan paremmin ja syvällisemmin kuin monet sellaiset, joille uskonto on vain oman ahdistuksen naamiointia? Voisiko kukaan Jumalalle täysin ventovieras kirjoittaa: ”Arne tunsi nyt Jumalan. Alussa oli Jumala tuntunut saavuttamattoman suurelta ja ylhäiseltä, mutta rukousten kautta oli Jumalan ja Aarnen välille muodostunut ihmeellinen, kiinteä side. Jumala tuntui nyt hellältä, rakastavalta isältä, joka tunsi ja ymmärsi kaikki ja joka viisaalla, varmallalla kädellään ohjasi ihmisten teitä” (*Jumalaa paossa*, s. 62)?

Saavuttamaton ja ylhäinen – hellä ja rakastava Isä. Jumalani, Jumalani, miksi minut hylkäsit – Isä, sinun käsiisi minä annan henkeni. Näiden jumalakäsitystensä ääripäiden välillä koko ihmiskunta yhä tavallaan kamppailee. Waltari jakoi tämän kohtalon ihmiskunnan kanssa omassa, hauraassa ihmisyydessään.

”Oi, Natsarealainen, sun ristis juurehen ma polvistun. Sä tiedät kyllä, mikä sun ristis’ juurehen on vienyt mun... Oi, Natsarealainen, oon sairas kokonaan ja vapisen... Oi Natsarealainen, ei tähtäkään näy... Oi auta, muuten mun tieni jälleen käy pois pimeään. Sa tiedät kyllä kaiken sen, mitä pakenen...Oi Natsarealainen...”

Jo pelkästään nämä sanat riittäisivät täyttämään yhden ihmiselämän tarkoituksen, jos sitä mitataan kyvyllä rohkaista kaikkein epätoivosintakin ihmistä lähestymään Natsarealaista vailla mitään muuta ansiota kuin avoimna ammottavat sielun haavat ja suunnaton avun ja lohdutuksen tarve. Taneli Kuusiston säveltämänä laulu elää, vaikka kirjoittaja olisi kuollut.

Kolme ja puoli viikkoa ennen 70-vuotispäiväänsä, 26.8.1979, Waltarin elämä päättyi. Hänen syntymästään tulee 19.9.2008 kuluneeksi 100 vuotta. Mitä

KUVA: JOEL NIININEN 1983

Luonnos ja lankamallit Joan Mirón ”Päivän synty”-maalauksen pohjalta kudottavaa ryyjiä varten.

elämä on 22 romaania, 15 pienoisromaania, 26 näytelmää, 6 runteosta, 4 novellikokoelmaa, 7 salapoliisiromaanina, 2 satukirjaa, noin 100 kirja-arvostelua ja lehtiartikkeliä myöhemmin? Entä useita kuunnelmia, toimitettuja tietokirjoja, suomennoksia ja elokuvakäsikirjoituksia myöhemmin?

Mitä ihminen on? Kirjassa *Mikael Hakim* (ruotsinkielisessä versiossa sivulla 212) summataan jotenkin tähän tapaan: Olemme kaikki matonkutojia. Jokaisella on omat lankansa, oma osuutensa suuressa maailmankuviossa. Yksittäiset langat voivat katkeilla, yksittäisen kutojan epäonnistumisen vuoksi voi osa kudoksesta nuhraantua, mutta ylivalvojalla on kokonaisuus aina hallussaan ja hän voi oikaista virheet. Matonkutojana, osana suurta kokonaisuutta, ajatuksemme, sanamme ja tekemme saavat sisältönsä, sen puitteissa koko elämämme saa tarkoituksensa.

Mika Waltarin kerrotaan olleen rauhallinen ja ystävällinen luonne ja lämmin

ihminen. Vuonna 2008 suomalaiset antoivat palautetta äänestämällä *Sinuhe Egyptiläisen* rakkaimmaksi kirjakseen. Nähtäväksi jää, tulevatko kirjailijalle omistetut nimikkotaivaankappaleet, asteroidi n:o 4266 (”Mika Waltari”) ja asteroidi n:o 4512 (”Sinuhe”), olemaan hänen lopullinen kotinsa, kun niitä ’monia huoneita’, joita Jeesus sanoi Isän kodissa valmistavansa, jaetaan.

– *Sinikka Mäkivierikko*

Mika Waltarin salanimiä: Kristian Korppi, Leo Rainio, Leo Arne, Nauticus

Filmikäsikirjoituksia mm: *Kulkurin valssi* (1941), *Helmikuun manifesti* (1939), *Oi, kallis Suomenmaa* (1940).

Lisää Mika Waltarista: *Kirjailijan muistelmat*, toim. Ritva Haavikko (1980); Markku Envall: *Suuri illusionisti: Mika Waltarin romaanit* (1994).

Jumalaa paossa -kirjan nimilehdellä on teksti: ”Mihin minä menen sinun henkesi tieltä ja mihin pääsen kasvojasi pakoon – Jos kohoaisin aamuruskon siivin ja maailmais meren takana, niin sielläkin sinun kätesi johdattaisi minua ja oikea kätesi ottaisi minut kiinni” (139:7-8).

SUOMEN MERIMIESKIRKKO R.Y.

Suomalaisten merimiesten ulkomaan satamissa sielunhoitoyhtiö, Suomen merimieslähetysseura, nykyisin **Suomen Merimieskirkko r.y.**, perustettiin 1875. **Toivo Waltari** (Mikan setä) oli järjestön johtajana 1918-1927. Hänen saavutuksiaan on laajan kustannustoiminnan kehittäminen. Itsekin kirjoittaen (mm. *Rukoileva äiti*) Toivo Waltari kannusti veljenpoikaansa kynäilemään lähetysten tarpeisiin nuorisokirjan. Näin syntyi Mika Waltarin esikoisteos *Jumalaa paossa*.

Merimieskirkko r.y. palvelee merenkulkijoita, rekkakuskeja, interreilaajia, komennusmiehiä ja - naisia, virkamiehiä, au pair'eja, opiskelijoita ym. satunnaisia suomalaismatkailijoita ympäri maailmaa. Suomalaiserikoisuus, laivapapit, työskentelevät myös aluksilla. Kontaktit Suomen suurlähetystöihin kuuluvat myös usein toimenkuvaan. Palkatun henkilöstön ohella toimintaa ylläpidetään huomattavassa määrin vapaaehtoisvoimin. Merikapteeni **Veijo Salminen** ja hänen puolisonsa **Soile** Uudestakaupungista ovat osallistuneet tähän lähetystyöhömuotoon, jossa heitä kiehtoo yhdessä tekemisen ilo, itsenäisen aloitteellisuuden haasteet, eksoottisuus, mielenkiintoiset ihmiset ja tunne, että voi olla antamassa jotakin sulleista, mitä juuri sillä hetkellä kipeästi tarvitaan. – SM

Merimieskirkolta aikoinaan saatu hyvä palvelu antaa nyt eläkkeellä olevalle merikapteeni Salmiselle ja Soile-vaimolle mieluisan syyn antaa jotain takaisin vapaaehtoistyönä. Lontoon lisäksi he ovat palvelleet Amsterdamin ja Rottendamin Merimieskirkon toimipisteissä. Käytännön työ puhuu joskus kaunopuheisemmin kuin paraskin saarna.

**Suomen Merimieskirkon kesäjuhlat
Pieksämäellä 9-10.8.2008
TERVEMENOA!**

Ilo

Ilo voisiko piilossa pysyä
– sehän on kuin auringon valo,
joka loisteellansa valaisee
mielen joka sopukan, kolon.
Se silmistä ulos säteilee
ja naurun keinussa kiikkuu,
mielihyvällä sinua kutittelee,
jotta koko kehosi liikkuu.
Missä vain sen helinän kuuletkin,
heti mielenkiintosi herää.
Niitä silmuja tahdot sinäkin,
mitkä suutasi hymyyn vetää.
Ilo tarttuvampaa kuin terva on,
mutta hunajaiselle maistuu.
Sen valloittaessa olemuksen
pikku harmitkin hetkeksi haihtuu.
Siis viljelkäämme nyt iloa,
hymykuopissa kasvattakaamme.
Siten loppu se ei ikipäivänä,
sitä toisillemme kun jaamme.

– *Maija Kupiainen/toim.sm*

KUVA: S. MÄKIVIERIKKO

KUVA: S. MÄKIVIERIKKO

Mansikki märehtii – Maa murehtii?

Yhden kilon tuottamiseen kananlihaa kuluu noin 2,6 kg rehua. Samaan määrään sianlihaa tarvitaan viljaa 6,5 kg, naudanlihakiloon 7 kg. Maailman kaikesta viljelymaasta (pellot ja laidunmaat) 80 % kuluu lihan ja maidon tuotantoon. Kuitenkin vain 15 % ravinnosta saadaan näistä. Tehokasta? Laillista?

(Lähde: *Svenska Dagbladet*, nettiversio 13/6-08)

Potilaana maa

Kristilliset kestävän kehityksen päivät
25-26-10-2008

SKY, Toivonlinna, Piikkiö

- Nouseeko lämpö?
- Vikaa ruoansulatuksessa?
- Häiriö nestetasapainossa?
- Mitkä ovat oireet?
- Mitkä ovat hoito-ohjeet?

Diagnoosia tekemässä: Ari Pappinen, Esko Kuusisto, Lasse Mustonen, Jukka Rajala, Annukka Alppi, Jaana Itälä-Laine, Atte Helminen, Timo Flink, Markku Heinänen

Hinta: 70 €

Lisätietoja: jukka.rajala@kolumbus.fi
040-565 3428 (Suomessa)

Ilmoittautumiset: Viimeist. 10.10.2008
mervi.tukiainen@adventtikirkko.fi
puh. 03-361 1279 (Suomessa)

Motto: Terveesti terveessä yhteisössä
ja terveessä ympäristössä.

KUVA: DESIGN S.MÄKIVIERIKKO. FOTO:PETTERI KITTI

Kun ei nuoruudessa opettele ratkaisumallia, jossa huvia, lohtua, itsetuntoa ja rohkeutta haetaan päihteistä, sitä ei todennäköisesti kaipaa myöhemminkään.

Rattirokotetta kaivataan

Vuonna 2007 puolet yhden ajoneuvon onnettomuuksissa kuolleista ajoi humalassa. Joka viides näistä oli 18-24-vuotias. Nuorten osuus on ajokortin omistavien määrään nähden suhteettoman suuri alkoholi- ja liikenneasiantuntija **Hans Laurellin** mielestä. Hän toteaa, että vaikka valvontaa on lisätty (1990-luvun lopulla 1 milj. kontrollia; nykyisin 2,5 milj.), se ei riitä. Tarvitaan ennaltaehkäiseviä toimia.

– Nuoret täytyy rokottaa tiedolla alkoholin vaaroista, Laurell painottaa.

–SM

(Lähde: Kristina Edblom: ”Experten: De unga dricker bort omdömet”, *Aftonbladet* 15/6-08)

Absolutismi ei ongelma

Ehdottoman raittiuden ihanteella on pitkät perinteet adventtikirkossa. Ajatus saa tukea tunnetulta TV-profiililta. **Sverker Olofsson**, kuluttajavalistusohjelman *Plus* juontaja, on valmis heittämään nykyisin aivan liian ylimainostetun viinikulttuurin roskapönttöön samalla tavalla kuin hän ohjelmassaan symbolisesti heittää roskiin tosi kelvottomat tuotteet. Hänestä on huolestuttavaa, että viini nähdään kulttuurina eikä alkoholina, vaikka kyse on selvästä alkoholinkulutuksen kasvusta.

– Jo varhain tajusin, ettei alkoholin käytöstä mitään hyvää seuraa.

Nuoruudessaan Sverker toimi paikakakuntansa (Vännäs, Uumajan lähellä) raittiusyhdistyksen nuoriso-osaston vetäjänä. Hän ei ole kokenut absolutismiaan sosiaalisesti ongelmaksi, vaan uskoo esimerkkinsä olleen rohkaisuksi myös muille. Monet ovat helpottuneita, kun toteavat, että tässä on kaveri, jonka kanssa voi seurustella ilman viinapakkoa.

Raittiusjärjestöiltä hän perää aktiivisempaa otetta paisunutta viinipropagandaa vastaan.

– Missä on raittiusliike tässä keskustelussa?

–SM

(Lähde: *Accent* n:o 5, 2008)

Riittääkö valistus haitoista, kun juuri haitallista vaikutusta haetaan?

Lasten ja nuorten umpihumalahakuinen juominen on huolestuttavasti lisääntynyt. Kun on hyväksytympää käyttää kuin kieltäytyä, sosiaalisen kontrollin tukea ei ole silloin, kun oma tahdonvoima horjuu. Alkoholivapaita vyöhykkeitä ei taata edes kirkkoissa. Tietenkin lopulta jokaisen on itse valittava. Mitkään alkoholipoliittiset toimet eivät riitä. Rajoitteiden ja valvonnan verkko ei koskaan ole niin tiiviisi, että se estäisi ketään sortumasta päihteisiin. Miten motivoida nuoret itse valitsemaan raittius? Kasvatus, jossa raittius on itsestäänselvä ja iloinen asia, on kuin lottovoitto. Henkilökohtaiselle vakaumukselle perustuva positiivinen lataus raittiuteen on rokote, joka ei tee edes kipeää sitä annettaessa.

– SM

12/4
2008

Seurakunnan vanhin, Eeva-Liisa Vihermä, tulkitsemassa Audrey Anderssonia, joka toi Ruotsin unionin tervehdyksen.

KUVAT:
ARAM MÄKIVIERIKKO

20-vuotiaan suomalaisen seurakunnan kukittivat myös Tukholman espanjalaisen adventtiseurakunnan edustajat.

Vieraileva puhuja, Armo Kuoppakangas, on Tukholmassa kuin kotonaan. Hän on toiminut sekä pastorina että tilojen rakentajana.

Eero Toivosen panos palvelee seurakuntaa edelleen, vaikka hän itse on muuttanut Suomeen. Mm. Yläsali-lehti tulostetaan hänen lahjoittamallaan kirjoittimella.

Palkattuina työntekijöinä seurakunnassamme ovat viimeisimmäksi toimineet Heikki ja Kaarina Luukko. Kaarina (vas.) tuomassa tervehdystään Leena Laitisen (oik.) tulkitsemana. Heikiltä on v. 2007 ilmestynyt sukututkimus Muistojen muruja, josta löytyy hyvin kiintoisia mutta myös traagisia kohtaloita.

Seurakunnan lauluryhmän lisäksi musiikkia esittivät Riikka Jääskeläinen, huilu (säest. Sinikka Mäkipvierikko), oopperaopintojaan Tukholmassa suorittava laulajatar Hanna Lammi, ja "hovipianistimme" Vieno Roine, joka tulkitsee antaumuksella mm. Sibeliuksen sävellyksiä.

Yllä: Seurakunnan 20-vuotisjuhlassa söimme kirjaimellisesti sanat Joh. 3:16 ja Ps. 34:9.

Oik.: – Suuren Jumalan siunausta ja Jeesus kanssasi! toivottaa Sigrid Klamas, seniorien seniori seurakunnassamme, joka sapatti. Se merkitsee 1040 siunaustoivotusta viimeisen 20 vuoden aikana!

Luona armo- pöydän

KUVA: S. MÄKIVIERIKKO

Suuren rakkauden löydän
luona Herran armopöydän.
Sinne saavat kaikki tulla,
siellä lepo kiusatulla.

Syntejänsä katuvaiset,
murhamiehet, katunaiset,
tuurijuopot, huumeveikot,
kaikki sortuneet ja heikot
– Herra ohitseen ei kulje.
Ketään ei Hän ulos sulje.
Rakkautta aina riittää,
armon voima yhteen liittää.

Tule, ystäväni, juokse
Herran armopöydän luokse!
Rakkauden nuotiolla
suloista on kanssaan olla.

– Teuvo Pärlesten

CD-tallenteita kevään 2008 vierailuista

(puheet, musiikit, ilta-
päivätilaisuudet, jos nii-
tä on ollut)

• **20-vuotisjuhla 12.4.**

(sis. 3 CD-levyä)

• **Pekka Tähti 3.5.**

Teema:

Vanhanaikainen usko

(sis. 3 CD-levyä)

• **Timo Flink 17.5.**

Teema:

Ilmestyskirjan

tulkintaperiaatteita

(sis. 4 CD-levyä)

Pakettihinta:

3 levyä: 70 kr

4 levyä: 90 kr

+ postikulut

Tervetuloa kesän jumalanpalveluksiin!

Lauantaisin klo 10 raamatuntutkistelu

Heinäkuussa saarnaosuus ruotsalaisella puolella,
suomalaisella pidennetty sanantutkistelu.

Ruotsalaisten kesäkonferenssi Ekebyholmossa **4-5.7.**

Suomalaisten päivätretki Ahvenanmaalle **12.7.**

Ilmoittautuminen 5/7 mennessä sihteerille

tai sähköpostitse: falcoprofil@bredband.net

OSOITE:

Tukholman Suomalainen

Adventtiseurakunta

Olof Palmes gata 25, 3 tr

111 22 Stockholm

SIHTEERI

Tuulikki Hagström

puh. **08-500 81 907**

Mene metsään!

*”Niin pieniksi kasvoimme.
Äskettäin
olit vaahteran lehdellä
vierelläin.*

*Niin väljästi mahduimme
sekunnin rakoon,
kuin aika ois antaunut
onnemme jakoon.*

*Ei silmäni kannan
ilon laidasta laitaa.
Kuin pieniksi joskus
tulla taitaan!”*

KUVA: S. MÄKIVIERIKKO

Onhan tuo Aaro Hellaakosken runo hieman arvoituksellinen, ja nyt kysynkin itseltäni ja sinulta, onko siinä mitään järkeä. Tokihan me kasvamme, mutta aina suuremmaksi, joskus turhankin suureksi, joka suhteessa. Kuinka voisi kasvaa pieneksi ja mitä hyötyä siitä olisi?

Tein hetki sitten kävelylenkin lähimetsässä ja kiinnitin huomioni koivunlehtien vaihtelevaan kokoon. Poimin kaksi lehteä eri koivuisista. Kummassakohan koivussa mahtaa olla suuremmat lehdet, suuressa vai pienessä?

Oikean vastauksen saat, kun menet metsään. Ennen kuin laitat lenkkikengät jalkaasi kerron kuitenkin, että metsän puut muistuttavat meitä samasta viisaudesta, jolla Suuri Opettaja ruokki omiaan: ”*Se teistä, joka on kaikkein pienin, on todella suuri*” (Lk. 9:48).

– Ari Laitinen